

tuam vendis, & facis eam non tuam, sed suam. Habes in potestate vocem Tuam, habeto & animum. Frangis vocem, frange & voluntatem: Servas consonantias vocum, serva & concordiam morum: Cave, ne sicut delectaris altitudine vocis, delecteris elatione mentis. (i) Ante Bernhardum vero AMBROSIVS more suo, i. e. graviter, ac rotunde: Ipsum, inquit, vocis sonum libret modestia, ne cujusquam offendat aurem vox fortior. Denique in ipso canendi genere prima disciplina verecundia est; imo etiam, in omni usu loquendi, ut sensum quis aut psallere, aut canere, aut postremo loqui incipiat, ut verecunda principia commendent processum. (k) Bene illis, qui cum PRVDENTIO gloriari possunt:

*Te mente pura & simplici,
Te voce, Te cantu pio,
Rogare curvato genu,
Te, CHRISTE, solum novimus.*

(i) Loco supra citato p. ad Abb. Armeracensem. (k) Vid. L. II. de Offic. C. XVIII. T. I. f. 13.

ERRATA CORRIGENDA.

Pag. II. pro 1. Chron. VII. lege XV, 27. ib. pro *odāv* lege *aiāv*. p. 14. lin. 13. lege Müllerus. p. 21. lin. 22. pro *quæ* lege *quas*. p. 36. lin. 20. pro Ebr. V, 21. scribe Ebr. V, 14. p. 48. lin. 22. pro *edidisset* lege *edidit*. Cetera B. L. ipse corriget.

Coll. diss. A. 133, misc.